

## Bohoslužba 2. 10. 2022

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

**Introit:** Smiluj se nade mnou, Panovníku, po celé dny k tobě volám. Vlej do duše svého služebníka radost, k tobě, Panovníku, pozvedám svou duši, neboť ty jsi, Panovníku, dobrý a nabízíš odpuštění; ke všem, kdo tě volají, jsi nejvyšší milosrdný. (Žalm 86,3–5)

### Pozdrav

**Píseň:** 639

**Modlitba:** Věrný Bože, Ty jsi vždy připraven naslouchat a štědře nás obdarovávat. Vylej tedy na nás svou milost, zbavuj nás věcí, které nám škodí a dávej nám to, co skutečně potřebujeme. Prosíme také o vytrvalost, rozvahu a lásku. Rozmnožuj naši lásku a upevňuj naši věrnost, abychom poselství, které jsi nám svěřil, předávali dále v síle tvého Ducha. Milosrdný Bože, smiluj se nad námi, osvět' naši mysl a prozař naše srdce světlem své lásky. Bud' nyní a napořád naším útočištěm a naší silou. Prosíme tě o to skrze Ježíše Krista, tvého Syna a našeho bratra, který s tebou a s Duchem svatým žije a působí na věky věků.

**1. čtení:** Abakuk 1,1–4.2,1–4

**Píseň:** 275

**2. čtení:** Lukáš 17,5–10

### Kázání

Pokud si říkáte, že spolu obě části přečteného oddílu zrovna moc nesouvisí, pak máte pravdu. Přesto v nich určitou spojitost lze najít. Představují totiž reakci na Ježíšovy náročné požadavky. Jednak ze strany posluchačů a jednak ze strany Ježíše samotného.

V prvním případě učedníci reagují na to, co od svého Mistra slyšeli. Představme si je, jak nevěřicně poslouchají Ježíšova slova a žasnou nad jeho tvrdými nároky. Třeba nad tím, že mají odpustit svému bližnímu i 7x denně. *Co to po nás ten Ježíš žádá? Kdo tohle dokáže splnit?!*

Čistý Nový zákon není opravdu jen tak, pokud jej bereme vážně a nesnažíme se jeho nároky nepatřičně oslabit. Nejde po této stránce vždycky o povzbudivé čtení. Ale zde se Ježíšovi žáci projeví sympaticky. Místo toho, aby jako na orientálním trhu smlouvali o snížení nároků, prosí raději o více víry. Tváří v tvář tomu, co po nich Ježíš požaduje, si uvědomují svoji malou důvěru v Boha a v jeho pomoc. Vědí, že potřebují víc. A nejde jen o ně. Jistě si do jejich prosby smíme dosadit i volání a pocity křesťanů různých dob, kteří čelili všelijakým potížím a ohrožením nebo si byli jasně vědomi své slabosti a nedostatečnosti na cestě následování svého Pána.

Ježíš však na žádost o větší dávku víry neodpovídá přímo. Místo toho ukazuje, že by mohla stačit i malá víra. Použije si k tomu paradoxní příklad. I porce víry o velikosti malinkého hořčičného zrnka by mohla provádět velké věci. Třeba slovem přesadit moruši, strom s pořádně dlouhými kořeny, ze země do moře. Je to samozřejmě jen ilustrace toho, co víra, byť malá, dokáže. Víra jistě nemá sloužit k magii, čarování či předvádění senzací jako je přesun stromů do mořských hlubin. Ale je schopná konat nemožné. Zrnko hořčice, ač je malinkaté, v sobě ukrývá velkou energii, velké možnosti. Takové možnosti, že z téměř ničeho vyroste několikametrový keř. Takže i celkem chabá víra, důvěra v Boží

pomoc může z mála dát vzejít mnohému, třeba nenápadnému, a přece důležitému. Může nás udržet na cestě za Kristem navzdory jeho radikálním požadavkům, našim selháním i nepříznivým okolnostem. Může nás posilovat ke konání zdánlivě nemožného. Dávat sílu jít proti proudu a neříkat si, že sám nic neznamenám a nic nezmůžu.

Druhá část dnešního oddílu polemizuje s myšlením, které si činí nárok na odměnu za službu Bohu. Ježíš zde vystupuje proti názorům, že si přece za svou náboženskou aktivitu zasloužíme odměnu, že vůči Bohu si máme co nárokovat. Zřejmě se tady mířilo především na představitele církve. Vždyť zvláště „zasloužilí“ církevní funkcionáři a další aktivní pracovníci mohou snadno nabýt přesvědčení, že toho pro Pána Boha dělají tolik, že se jim musí nějak odměnit. Nebo jim být alespoň patřičně vděčný.

„Jenže“, říká Ježíš, „to je mýlka“. Vy jste vůči Bohu v postavení služebníka či dokonce otroka. Ten si těžko může představovat, že jej po vykonané práci jeho pán posadí ke stolu a bude ho obskakovat. Nebo že se mu za vykonanou práci dostane poděkování. Vždyť ani dnes se zaměstnancům asi běžně nestává, že by za nimi na konci směny či měsíce přišel generální ředitel a poděkoval jim za odvedenou práci. Ani stát nám nepoděkuje za to, že odvádíme daně či jezdíme podle pravidel silničního provozu. Některé věci jsou – nebo raději řeknu: měly by být – zkrátka samozřejmé. Konané bez nároku na odměnu či vyjádření vděčnosti. Tak i život podle Božích pravidel je naší samozřejmou povinností. Měl by pro nás být něčím naprosto přirozeným. Jenže kvůli našemu odcizení od Boha, kvůli hříchu má tato samozřejmost své trhliny.

Ovšem nezapomeňme, že se jedná o podobenství, přirovnání, které mluví o našem postavení před Bohem, nikoli o Božím charakteru. V žádném případě z něj nelze dovozovat, že Bůh se vůči nám chová jako otrokář. On s námi nezachází jako nelítostný despota. Naopak. Dává a zaslubuje nám mnohé. Ale je to všechno jeho svobodné jednání, výraz jeho dobroty a velkorysosti, nikoli odpověď na naše zásluhy. Bohem našťěstí nemůžeme manipulovat, nijak si ho zavázat ani jej vydírat. Není nám ničím povinen.

Ježíšova slova tak představují políček lidské domýšlivosti a zakládání si na zásluhách. A také mentalitě, která se hlasitě domáhá všelijakých práv, ale nechce nic slyšet o povinnostech. Jakož i sklonu povyšovat se nad své bližní. Je proto rozumnější přijmout za vlastní postoj pokory a uvědomit si, že Boží dílo nestojí na nás. Že pro něj nejsme nepostradatelní. A také že dokážeme leccos pokazit a nezůstávají po nás jen kladné výsledky. Spíše bychom se spíše měli divit tomu, že nás Bůh po všech našich selháních a pomýleních nepouští k vodě. Ale pozitivně vzato nás postoj skromnosti a pokory může osvobodit od přehnaného aktivismu, od přesvědčení, že musíme lámat rekordy v náboženské horlivosti, aby si nás Hospodin zapsal do seznamu hostů na své nebeské hostině. Na spásu, štěstí a další dobré věci si tedy dělat nárok nemůžeme, ale smíme je přijímat jako dar.

Dnešní evangelium je pro nás tedy pozvánkou k tomu, abychom se neuzavírali ve svých životech před tím, co je nečekané, překvapivé, zdánlivě nemožné. A to právě i při vědomí své nedostatečnosti a neschopnosti dostát Božím nárokům. Máme totiž takového Pána, který je ochoten nám pomoci, nejen si nechat sloužit.

**Píseň:** 673

**Přímluvy:** Volejme k Bohu v přímluvné modlitbě slovy „prosíme Tě, vyslyš nás“:

Pane, potřebujeme ducha důvěry a pokory. Ty sám nám pomáhej si tyto hodnoty osvojovat a žít z nich. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Daruj mír všude, kde se válčí – od Ukrajiny po země Afriky. Buď s oběťmi násilí, ať se jim dostane spravedlnosti. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Pomáhej těm, kdo nesou zodpovědnost v politické a ekonomické oblasti, zvláště nově zvoleným senátorům. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Dej, ať tvůj Duch vede umělce a vědce, abychom skrze jejich úsilí mohli správně nahlížet na svět i na sebe. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Bud' nablízku lidem nemocným, osamělým, vězněným i těm, které trápí pocit viny. Dodávej jim sílu a naději. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Potěšuj ty, kdo žijí v obavách z budoucnosti a pomoz nám všem zvládnout současnou náročnou ekonomickou situaci. Prosíme Tě, vyslyš nás.

## **Tichá modlitba**

### **Modlitba Páně**

**Píseň: 679**

### **Ohlášky**

- Celocírkevní sbírka na sociální a charitativní pomoc, kterou jsme vykonali minulou neděli, vynesla 3780,- Kč. Dárcům děkujeme.
- Oblastní charita pořádá do 7. října v prostorách Husova sboru CČSH sbírku ošacení a dalších věcí pro potřebné.
- V kanceláři sboru si můžete zakoupit sborník „Libštátský evangelický sbor v letech 1945–2020“. Cena je 180,- Kč.
- Program během týdne: Ve čtvrtek v 15:30 se koná náboženství a od 17:15 biblická hodina ve středisku Diakonie. V neděli se setkáme o 9 hod. na bohoslužbách a děti na nedělní škole a v 17 hodin sejde mládež.

**Poslání:** Nesmýšlejte výš, než je komu určeno, ale smýšlejte o sobě střízlivě, podle toho, jakou míru víry udělil každému Bůh. (Římanům 12,3b)

**Požehnání:** A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, ať střeží vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

**Píseň: 418**